

ligger jo selve Spørgsmaalet om at forandre en Sognekommune til en Købstad her for første Gang i en lang Række. Sidste Gang det har været Tilfældet, at en Sognekommune er bleven forandret til en Købstad, var i Aaret 1818, da Frederikshavn blev til en Købstad. Det vil jo saaledes ligge nær at tage en saadan Foranstaltning, under nøje Overvejelse, da det jo vil medføre bethdelig Forandring i en saadan Kommunes Stilling, og der vil være mange forskellige Hensyn at tage derved. Smidlertid er Lovforslaget, som det her foreligger for det høje Ting, affattet i en Form, i hvilken jeg har ment at kunne slutte mig til det, da det igennem Udbringinger, foretagne mellem 2den og 3dje Behandling i Folketinget, er undergaaet Forandringer paa de Punkter, hvor jeg ikke troede at kunne slutte mig dertil, og for saa vidt tror jeg at kunne anbefale Sagen til Fremme i dette høje Ting.

Jeg skal i Korthed gøre opmærksom paa forskellige Bestemmelser i Lovforslaget. Der er for det første den Bestemmelse, at det først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1898 i Stedet for, som oprindeligt foreslaaet, den 1ste Juli 1897. Jeg har ment, at det Tidstrum, inden hvilket denne Forandring skalde foregaa, vilde blive for kort, hvis man ikke forlængede Fristen indtil 1ste Januar 1898. — Med Hensyn til Esbjergs kommunale Forvaltning indeholdes der en Bestemmelse i § 2, hvorefter den i alle Henseender vil komme ind under de almindelige Regler for Købstæderne i denne Retning. Kun med Hensyn til Havnevesenet er der i andet Stykke en Bestemmelse, hvorefter Esbjerg Havn fremdeles som hidtil bliver at betragte som en Statshavn ligesom Frederikshavn og Helsingør Havn, altsaa bliver undtagen fra Bestemmelsen i § 16 i Købstad-kommunalloven. Det er jo noget, der maa anses for en Selvfølge. — I § 3, første Stykke, indeholdes Regler om Esbjergs Stilling i næringsretlig Henseende, og ærede Medlemmer ville der se, at det er Hensigten at undtage Esbjerg fra de almindelige Afsandsbestemmelser i Næringslovens §§ 28, 54, 55 og 57. Det turde være naturligt, at man, naar man gaar til Oprettelsen af en ny Købstad, i denne Henseende afviger fra de gældende Bestemmelser med Hensyn til Næringsretten i Købstæderne; thi lige saa naturligt som de gældende Bestemmelser om Løbøllet om Købstæderne have været ifølge den historiske Udvikling, lige saa naturligt turde det være, at man vil betragte det som lidet tidsbærende, naar man forandrer en Sognekommune til en Købstad, at bibeholde saadanne Bestyrelsesbestemmel-

ser for Købstædernes Beboere. Indførelsen af et saadant Løbøllet vil jo under alle Omstændigheder ikke kunne strække sig saa vidt, at det skulde kunne skade de Næringer, der allerede ere oprettede inden for Løbøllet, og i saa Henseende vil der under alle Omstændigheder være at tage Forbehold. Dernæst turde der ogsaa være at tage i Betragtning, at et saadant Løbøllet kun burde indføres, hvor det ønskes af vedkommende ny Købstads Beboere; men et saadant Dufte, tror jeg at kunne sige, foreligger ikke fra Esbjergs Side. Man er i Esbjerg paa det rene med, at der ikke vil være nogen Grund til at danne et Løbøllet omkring Esbjerg. Jeg skal dernæst henvisse til, at der for flere af Handelspladsernes Vedkommende, der i øvrigt i mange Henseender stilles lige med Købstæderne, ikke er Tale om noget Løbøllet, saaledes ikke for Marstal, Nørresundby og Frederiksbergs Bydistrikt. — I samme Paragrafs 2det Stykke indeholdes en Bestemmelse i Slutningen om Stattedetøgeterne, og det hedder der, at „Reglerne for den kommunale Bestatning i Esbjerg Købstad fastsættes ved en Stattedetøgt, vedtagen af Byraadet og stadfæstet af Indenrigsministeren“, og der staar derhos i samme Stykke, at Bestemmelserne i Lov af 11te Februar 1863 om den kommunale Bestatning i Købstæderne uden for Kjøbenhavn, jfr. Lov Nr. 132 af 10de September 1880, ikke skulde være bindende for Esbjerg. Det vil erindres, at i det tidligere Forslag, som jeg nævnte før, var der blevet truffet nogle særlige Bestemmelser for Esbjergs Vedkommende af Hensyn til de ejendommelige Forhold derovre, der ikke ville gøre det hensigtsmæssigt at indføre Bestemmelserne i Lov af 11te Februar 1863. Jeg tror, at der maa have sig forholdsvis fri Hænder med Hensyn til Indholdet af en eventuel Stattedetøgt for Esbjerg, idet det maa bero paa, hvorledes Forholdene ville udvikle sig, hvornaar og overhovedet hvor vidt man i Tidens Løb vil kunne komme til at ændre Bestemmelserne i Lov af 11te Februar 1863 her i Esbjerg. Det er jo ogsaa bekendt, at denne Lov af 11te Februar 1863 først noget langsomt har kunnet gøres gældende i de forskellige Købstæder, og dens Gennemførelse forudsætter jo ogsaa ret omfattende Foranstaltninger med Hensyn til Ommatrilulering af Ejendommene i Købstaden, noget, som vil volde ikke ringe Bæmsfeligbed i Esbjerg. — Jeg skal dernæst omtale Bestemmelsen i § 5, der angaar Esbjerg Købstads Oprettelse som en særskilt Jurisdiktion — det vil jo være en Selvfølge, at naar den forandres fra en Sognekommune til en Købstad, bør den ogsaa i